

i Martier ikke tilbage, ligeledes have Laanene saavel i Byer- som i Landkommuner angaaet Opførelse af nye Stolebygninger, Fattiggaaarde, Shgehuse, Jernbaneforetagender etc., men ogsaa disse Foranstaltninger ville ikke i den nærmeste Fremtid trænge til talrige Laan; saadanne Krav maa antages at være fyldestgjorte i saa stort Omfang, at der i alt Fald foreløbig ikke tør antages at fremkomme betydelige Begjæringer om Laan hertil. Dertil kommer at den økonomiske Tilbagegang sikkert vil paatvinge Kommunebestyrelser den største Aftpaagivenhed over for Afgifter, der ikke ere aldeles nødvendige.

At der har været Ar, hvor Kommuner kunne have havt Vanskelighed ved at faae billige Laan, nægte vi ikke, men dette har de delt med alle Laansøgere, og de i Udvalget fremdragne Exempler, driste vi os til at paastaa, have netop bevist, at de paaklagede Laan, have været heldigere, end som en Kreditforening vilde have kunnet skaffe, idet den Provision, der er taget, har været betydlig mindre, end det Kurstab Laantagerne paa samme Tid maatte have lidt ved Salg af Kreditforenings Obligationer, og at en Kommunekreditforenings Obligationer skulde til nogen Tid staa høiere end andre Kreditforeningers samtidig, have vi ikke den fjerneste Grund til at formode.

Efter det saaledes Udviklede tillade vi os — med Bemærkning, at Udvalget i Genhold til nedenstaaende Indstilling ikke har fundet Anledning til at drøfte Lovforslagets enkelte Bestemmelser — at foreslaa, at nærværende Lovforslag ikke fremmes hyderligere.

Et Mindretal (Breinholt og Hauerslev) kan ikke slutte sig til foranstaaende af Flertallet anstillede Betragtninger, ligesaa lidt som det kan tiltræde dets deraf resulterende Indstilling til Thinget.

Da det heromhandlede Lovforslag (som indbragt ved privat Initiativ) ikke er ledtaget af oplysende Motiver, tror Mindretallet det hensigtsmæssigt til en Klargjøring af hele Stillingen at forudskifte en sammentrængt Redegjørelse for Forslagets Tilblivelse og Sagens Gang, indtil den indbrages i Thinget.

Et mangeaarigt Amtsraads- og Sogneraadsmlem, der i disse Stillinger havde havt rig Selighed til at indhøste Erfaringer om ikke blot Dyrheden af, men tillige Vanskelighederne ved at opnaa kommunale Laan, fandt denne Tilstand saa unaturlig, at der maatte kunne findes Midler til at raade Bod paa den, og da han tillige som Formand for et stedligt Bankraad og stærkt benyttet Taxator havde god Udgang til at sammenligne den forholdsvis langt større Lethed og Billighed i Laanstiftelse af Private, laa den Tanke ham nær, at man, ved at skabe Kommunerne en lignende Kreditinstitution, som i saa rigt Maal staaar Besiddere af faste Eiendomme til Disposition, maatte kunne fremkalde mindst ligesaa gode Laanevilkår for laansøgende Kommuner som de, der stilles laansøgende Private, idet Sikkerheden, som stilles, naar ikke unaturlige Laanehindringer forefindes, dog altid tilsidst maa blive den normgivende Faktor i Laanevilkårene, og den Sikkerhed, som Kommuner afgive, maa anses for gjennemgaaende langt utvivlsommere end Prioriteter i faste Eiendomme, idet Kommuneforslagene, hvormed et Kommunelaan forrentes og afdrages, gaa forud for Rente- og Kapitalbetaling af en privat Prioritet. Baseret paa saadanne erfaringsmæssige Forudsætninger fattede den oprindelige Forslagsstiller Planen til Dannelsen af en Kommunekreditforening for Sylland, forelagde den for adskillige paa kommunale og finansielle Omraader velbevandrede Mænd, der alle stærkt tilraadede ham at bringe Sagen